

Ticijana ga je pogledala tako milo-zapeljivo, da je Kalvencij obrnil oči v tla in trdni sklep ponavljal v srcu: Ne boš me!

„Niti Polijon je ne ve, moj prijatelj. Pri Jupitru, da je tako!“

Vsi trije so molčali. Le Kalvencij je na prisego potegnil iz svojega vrča, kakor da bi hotel s požirkom vina zakriti svojo zadrego.

„Pripravi se, da nama pomagaš, če bo potreba, Ticijana! Toliko ti povem, da se

tribun osme legije?“ raztogoti se Polijon in vstane po koncu.

„Počasi, amice! Modrost je prva čednost vojakova.“

„Kaj boš ti mene učil, mene, tribuna, ki sem . . .“

„Počasi, po tihem, ljubi Polijon! Saj veš, da sem ti udan do groba, in o zvestobi moji ne moreš sumiti. Še rečem: nekaj se kuha in ta kuha bo tebi naklonila pot v Italijo“, reče vojak hladno in vstane.

Oljska gora.

nekaj kuha v emonskem taboru, in tudi Nauportu ne utegne biti prizaneseno. Torej bodi pripravljena na vse, draga Ticijana!“

Žena ga je pogledala hvaležno-zaupno. A ta njen pogled je bil hinavski, ker je gostilničarica vedela več kakor Kalvencij. Njen namen je bil, da mladeniča pridobi zase.

„A-a, Mart ti raztegni goltanec! Kaj govoriš, Kalvencij? Ti si moj vojak in zakrivaš tako važne dogodke meni, ki sem

Polijon sede, zamišljeno zroč predse. Ni dvomil o prijateljevi zvestobi, a zvedavost ga je hudo trla.

„Ali namerjajo upor?“ popraša licemersko gostilničarica.

„Bodi pripravljena, Ticijana! Več ti ne morem povedati, kakor sem povedal. A pustimo ta pogovor in povej mi rajša, lepa žena, kdo je ona deklica, ki se skriva liki nimfa med stebrovi nauportskega templja?“ zasuče Kalvencij pogovor.